

1970 செப்டம்பர் 5]

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்தம்—செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்தம்—செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

6. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(உ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாவது திருத்தம்—செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/70).

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாவது திருத்தம்—செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா * (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 20/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 20 of 1970) be referred to a Select Committee consisting of . . . Members of the Assembly (names of Members to be furnished later)”

The amendment was duly seconded.

THIRU A. A. SUBBA RAJA : Sir, I move the following amendment—

“That the Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 20 of 1970) be referred to a Select Committee consisting of . . . Members of the Assembly (names of Members to be furnished later)”

The amendment was duly seconded.

*மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.

(திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன் தலைமை)

வரி விதிக்கப்படாத தரிசு நிலங்கள் உட்பட ஒதுக்கப்படாத எல்லா காடுகளும் கிராமங்களின் நலனிற்காக ஊராட்சிகளால் பேணப்படும் பொருட்டு 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு 35-ஆவது சட்டம்) 72-வது பிரிவின் கீழ் ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளன. இந்நிலங்கள் எந்த ஒரு பொதுக் காரியத்திற்குத் தேவைப்பட்ட போதிலும் தண்டனை நடவடிக்கை மூலமாகவன்றிப் பிறவகையில் இவற்றை ஊராட்சிகளிடமிருந்து திரும்பப் பெறுவதற்குச் சட்டத்தில் விதித்துறை எதுவுமில்லை. கட்டடங்கள்

*27—8—1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. மா. முத்துசாமி] [1970 செப்டம்பர் 5]

கட்டுதல், தோப்புக்கள், பழத்தோட்டங்கள் முதலியன அமைத்தல் போன்ற காரியங்களுக்கு மட்டும் ஊராட்சிகளுக்கு இந்நிலங்கள் தேவைப்படுகின்றன; அவற்றின் தேவைகள் மிகச் சிறிதளவேயாகும். இவை சம்பந்தமாகவும், பெருமளவு முதலீடு செய்யவேண்டியிருத்தலின் ஊராட்சிகள் பெருந்திட்டங்களை மேற்கொள்ள இயலாது.

மேலும், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் போன்ற வெளி நிறுவனங்களின் உதவியின்றி இந்தப் பரந்த நிலங்களை ஊராட்சிகள் தங்களுக்குள்ள குறைந்த வருவாயைக்கொண்டு உயர்ந்த பலன் தரும் வகையில் பயன்படுத்த இயலாது. ஊராட்சிகள் இந்நிலங்களை ஒப்படை செய்யவும் இயலாது; எனவே, இந்த நிலங்கள், பெரும்பாலும் ஊராட்சிகளால் பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ளன. அவைகள் ஊராட்சிகளிடமிருந்து திரும்பப் பெறமுடியாமையால் அவற்றை அரசும் பலனளிக்கும் வகையில் பயன்படுத்த இயலவில்லை. இந்நிலங்கள் பயனுள்ள காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட மீண்டும் கைக்கொள்வதற்கான அதிகாரம் அரசுக்கு இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்பட்டது.

72-வது பிரிவின் கீழ் ஊராட்சிகளிடம் நிலைபெற்றுள்ள ஒதுக்கப் படாத காடுகளை எந்தச் சமயத்திலும் மீண்டும் கைக்கொள்வதற்கு, அரசால் கைக்கொள்ளப்படவிருக்கும் காட்டு நிலத்தைச் சீராக்கும் பொருட்டுச் செலவு செய்து, உற்பத்தியின் பொருட்டுத் தொழிலாளர்களை அமர்த்தி ஊராட்சிகள் எவையேனும் செயற்பட்டிருந்தால் அவ்ஊராட்சிகளுக்கு இழப்பீடு அளிப்பதற்கான விதித்துறையுடன் இந்த மசோதா அரசுக்கு அதிகாரம் வழங்கக் கோருகிறது. இழப்பீட்டுத் தொகையைக் கணக்கெடுக்கையில், நிலத்தின் மதிப்பு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது, சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக அரசு ஏதேனும் மானியம் அளித்திருக்குமானால், அது செலுத்தப்படவிருக்கும் இழப்பீட்டுத் தொகையிலிருந்து கழித்துக் கொள்ளப்படும். ஒதுக்கப்படாத காடுகளில் இயற்கையாக வளர்ந்த மரங்களும் செடிகளும் இருக்குமானால் அத்தகைய மரம், செடிகளைச் சரியாகப் பாதுகாத்துப் பேணிவந்ததற்கான செலவுத் தொகை, இழப்பீட்டுத் தொகையாக அளிக்கப்படும். இழப்பீடு அளிக்கும் முறை, 1970-ஆம் ஆண்டு வங்கிக் கம்பெனிகள் (நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்துதல் அல்லது மாற்றுதல்) சட்டத்தின் 6 (2) பிரிவினையொட்டி இருக்கும். இழப்பீடு சம்பந்தமான ஆணையால் குறைப்பட்டுக் கொள்ளும் ஊராட்சி மன்றம், வருவாய்த்துறை வாரியத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்துகொள்ளலாம்; அதன் முடிவே இறுதியானதாகும். 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லா நிலங்களுக்கும் பொருந்தும் வகையில் மேற்சொன்ன விதித்துறை 1960, ஜனவரி, 1-ஆம் தேதியிலிருந்து செயற்படச் செய்யவும் இது முற்படுகிறது.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 116-வது பிரிவின்படி, நிர்ணயிக்கக்கூடிய உயர் அளவுக்கு உட்பட்டு உள்ளூர் செஸ் மேல்வாரியாக விதிக்கப்பட ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவிற்கும் உரிமையுள்ளது. உள்ளூர் செஸ் மேல்வாரி விதிப்பின்

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. மா. முத்துசாமி]

உயர் அளவு வீதத்தை நிர்ணயிக்கும் விதி எதுவும் இல்லாதபோது, உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிப்பதற்கான அதிகார வரம்பு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவிற்கு அமையவில்லையென சென்னை உயர்நீதி மன்றம் 853/69 எண் ரிட் மனுவில் தீர்ப்பளித்தது.

மேற்சொன்ன தீர்ப்பின் காரணமாக, விதிகளில், உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிப்பின் உயர் அளவு வீதத்தை நிர்ணயித்து அரசு விதியை திருத்தியமைத்துள்ளது. நிலங்கள் சம்பந்தமாகச் செலுத்தப்படும் நில வருவாயின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசு வீதம் சட்டத்திலேயே உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியை விதிக்கும் உயர் அளவு வீதத்தைக் குறிப்பிடும் வகையில் இச்சட்டத்தின் 116-வது பிரிவைத் திருத்த இம்மசோதா முற்படுகிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதித்து வசூலிக்கப்படுவதை, 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயலுக்கு வந்த தேதி முதல் செஸ்திறனாக்க இந்த மசோதா முற்படுகிறது.

இப்போதுள்ள உள்ளூர் சாலை மானிய உதவி முறையை மாற்று மாறும் முறையீடுகள் வந்துள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளைப் பேணி வருவதற்காக மக்கள் தொகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் 40 காசு வீதம் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்குத் தற்போது உள்ளூர்ச் சாலை மானியத்தை அரசு அனுமதித்து வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணிவரும் சாலைகளின் நீளத்தையோ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள தரைப் பகுதியின் தன்மையையோ இந்தத் திட்டம் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. இதனால், மானியம் ஒதுக்குவதில் ஏற்றத்தாழ்வு நிலவியது. எனவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணிவரும் சாலையின் நீளத்தையொட்டி மானியம் அளிப்பதைத் திருத்தியமைக்க முடிவெடுக்கப்பட்டது. அவ்வப்பொழுது அளிக்கப்படும் மானிய அளவைத் திரும்ப ஆராயும் அவசியத்தை இந்த முறை தவிர்க்கும். சாலைகளின் நீளத்தையும் அத்தகைய சாலைகளின் தன்மையையும் கருத்திற் கொண்டு ஊராட்சி ஒன்றியத் தொகுதியின் மதிப்பிடப்பட்ட மக்கள் தொகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் அரசு நிர்ணயிக்கக்கூடிய தொகைக்கு, ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றக் குழுவிற்கும் உள்ளூர்ச் சாலை மானியம் அளிக்கப்படுவது கணக்கிடப்படும் வசையில் இச்சட்டத்தின் 131-வது பிரிவைத் திருத்த இம்மசோதா கோருகிறது. நடப்பு ஆண்டிலிருந்து மானியம் அளிக்கப்படுவதைத் திருத்தியமைக்க இது குறித்துச் செய்யப்படவிருக்கும் திருத்தத்திற்கு 1970, ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் செஸ்திறன் அளிக்கவும் இது முற்படுகிறது.

இவை கூறி, இம்மன்றம் இந்த மசோதாவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துத் திருத்த மசோதா மிக மிக முக்கியமான மசோதா வாகும். பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு எப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை வகுக்க இருக்கிறது என்பதற்கு இந்தத் திருத்த மசோதா சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறதே

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 செப்டம்பர் 5]

என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேற்று முன்தினம் இந்த அவையிலே மாநில சுயாட்சிப்பற்றியும், மாநிலங்களுக்கு வரம்பில்லாத அதிகாரங்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்பதுபற்றியும் பேசினார்கள். அன்றைய தினமே பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், பெரு மன்றங்களுக்கும், நகர மன்றங்களுக்கும் எந்த அளவுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும், இன்றையதினம் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் போதாது என்பதைப்பற்றியும் நாங்கள் பேசினோம். இந்த மசோதா அந்த விவாதத்தின்போது எழுப்பப்பட்ட அச்சத்தை உணமைப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது.

ஊராட்சிகளுக்குச் சொந்தமாக உள்ள காடுகளை, அந்தந்தப் பகுதிகளில் ஒப்படைக்கப்பட்ட காடுகளை அரசாங்கம் திரும்பவும் எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற நேரத்தில் ஊராட்சி மன்றங்களின் அனுமதியைப் பெறாமலே, ஒப்புதலைப் பெறாமலே எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்ற அளவிலே இந்தத் திருத்த மசோதா இன்றையதினம் வந்திருக்கிறது. அரசு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செய்வதற்காக ஊராட்சி மன்றப் பகுதிகளில் இருக்கும் இடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஊராட்சி மன்றம் ஒப்புதல் அளிக்காதோ என்ற அச்சத்தின் அடிப்படையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஒப்புதல் தரமாட்டார்கள் என்ற ஐயப்பாடு ஏன் இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டது? அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்கும்போது எந்த ஊராட்சி மன்றமும் குறுக்கே நிற்பதில்லை, வேறு காரணங்கள் இருந்தாலொழிய. ஒப்படைக்கப்பட்ட காடுகளை அரசு தன்னிச்சையாக எடுத்துக் கொள்ளும் அதே நேரத்தில் இழப்புத் தொகை தருகிற முறை கூட நியாயமான முறையில் வகுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அங்குள்ள மரங்களைப் பொறுத்தவரை அதை வளர்ப்பதற்கான செலவு செய்யப்பட்டதை மட்டுமே அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றும், அந்த மரங்களின் மதிப்பீட்டுத் தொகையின் அடிப்படையில் இழப்புத் தொகை தராது என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என்று அந்தப் பகுதிகள் ஒப்படைக்கப்பட்டு அதிலே பஞ்சாயத்துக்கள் மரங்களை வளர்த்திருந்தால் அந்த மரங்களின் மதிப்பீட்டின்படி இழப்பீட்டுத் தொகை தரப்பட வேண்டுமே தவிர, தண்ணீர் ஊற்ற செலவு, வேலி கட்டச் செலவு, காவல்காரன் போட்ட செலவு என்று மாத்திரம் பார்த்து இழப்பீட்டுத் தொகை தருவது முறையல்ல. இது பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான பொருள்களை, சொத்தை (அஸெட்ஸ்) அரசு பறித்துக் கொள்ளுகிறது என்ற நிலைமையைத்தான் ஏற்படுத்தும்.

இந்த நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது சமீபத்தில் நடந்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களின் விளைவாகத்தான் இப்படி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதோ என்ற எங்களுடைய நியாயமான அச்சத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வளவு சுலபமாக ஒதுக்கிவிட முடியாது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களில் இந்த அரசு எதிர்பார்த்ததைப் போல் நடக்காமல்

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

எங்களுடைய கை அதிகமாக ஒங்கிவிட்டது என்பதன் காரணமாக பழிவாங்கும் முறையில், எங்களிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவது போல்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மசோதாவிலே உள்ளூர் செஸ் வரியைப்பற்றியும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த வரி விகிதாசாரத்தைப் பொறுத்தவரை இது அவ்வளவு சரியானதாக இருக்காது என்பதோடு செஸ் என்ற பெயரால் கிராம மக்கள் வைத்திருக்கும் நிலத்தின் மீதான வரியை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு போகிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. நில வரியை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வரி விதிப்பை அதிகப்படுத்தவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்துகளின் மூலமாக, மறைமுக வரி விதிப்பின் மூலமாக, சாதாரணமாக கிராம மக்கள் வரி கட்டினால் எவ்வளவு ஆகுமோ அதைவிட அதிகமாக விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பு சரிதான், இந்த நாட்டு விவசாய மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமா என்பதை அரசு உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

ரோடுகளுக்கான மானிய உதவி பற்றியும் அதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றையதினம் இருக்கும் முறை தேவை இல்லை, மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாற்றுகின்ற முறையைப் பார்க்கும் போது அதுவும் பழி வாங்கும் முறையில்தான் இருக்கிறது. சாலைகளின் நீளத்தை மட்டுமல்லாது சாலைகளின் தன்மையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அந்தச் சாலைகளின் தரத்தை யார் நிர்ணயிப்பது? அப்படி தரத்தை நிர்ணயிக்கின்றபோது எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் ஒரே விதமான கண்ட்ரோட்டத்துடன் நிர்ணயிக்கின்ற நிலைமை இருக்காது. வேண்டிய பஞ்சாயத்துகளுக்கு, அரசோடு, அதிகாரிகளோடு ஒத்துப் போகின்ற பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒரு தரமாகவும், வேண்டாத மற்றப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வேறு தரமாகவும் நிர்ணயிக்கப்படும் என்ற அச்சத்தை இந்த மசோதா ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இதுபோன்ற அச்சகங்களுக்கு இடம் கொடுக்காத வகையில் இந்த மசோதா திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, இதை ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கலந்து ஆலோசித்து, பரிசீலித்து நல்ல முறையில் முடிவு எடுத்த பிறகு இந்த மன்றம் அதுபற்றி ஒரு முடிவு எடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பை அளிக்கலாம் என்பதால் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பொறுத்த மட்டில் இதை ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தை ஏன் சொல்கிறோம் என்றால் பொதுவாகவே நாட்டிலே ஒவ்வொரு கட்டமாக மக்களால்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 செப்டம்பர் 5]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அடங்கிய குழுக்கள் ஆங்காங்கே அமைந்து வருகின்றன. அந்தந்த இடங்களுக்குத் தக்கபடி, அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள சூழ்நிலைகளையும், கலாசாரங்களையும் பொறுத்து எந்தெந்த வகையில் அந்தந்த இடங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகள் எப்படி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றிய நிலைகளெல்லாம் அந்தக் குழுக்களுக்குத்தான் தெரியும். அவர்களால்தான் அதை நன்கு அறிய முடியும். அப்படிப்பட்டதொரு ஜனநாயக மரபை நாம் நம் நாட்டில் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

நம் நாட்டில் அதிகாரங்கள் ஒருமிடத்தில் குவிந்து கிடப்பது பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறோம். அதன் முதல் படியாக மத்திய அரசாங்கத்திடம் உள்ள அதிகாரங்கள் எல்லாம் பரவலாக்கப்பட்டு மாநில அரசாங்கங்களுக்கும், பின்பு அவை மாநில அரசாங்க அளவிலிருந்து நகராட்சிகளுக்கும், மாநகராட்சிகளுக்கும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்று நேற்றைய முன்தினம் பேசிய பேச்சை அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்நிலையில் இம் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அன் ரிஸர்வ்ட் பாரஸ்ட் எல்லாவற்றையும் அந்தந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கே இதுவரை ஒப்படைக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. எக்ஸிஸ்டிங் சட்டத்திலேயே அந்த அன்ரிஸர்வ்ட் ஃபாரஸ்ட்ஸ் எல்லாம் “ஃபார் தி பெனிஃபிட் ஆஃப் தி பஞ்சாயத்ஸ்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் நோக்கம் என்னவென்றால், அந்த ரிஸர்வ் ஃபாரஸ்ட்ஸ் அந்தக் கிராமங்களுக்கு அல்லது கிராம மக்களுக்கு அல்லது அந்தப் பஞ்சாயத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களுக்காக பயன்பட வேண்டும், அவற்றில் பழத்தோட்டங்கள் போட்டு அவை பயனடையலாம், அல்லது நல்ல கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக அவை பயன்படுத்தப்பட்டு பயனடையலாம், அல்லது பாசன வசதிக்கான முறையில் சிறு சிறு குளங்கள் அல்லது குட்டைகள் அமைப்பது போன்றவை செய்து பயனடையலாம். இப்படி பல நல்ல காரியங்களுக்காக அவை பயன்படலாம் என்ற நோக்கத்தோடுதான் அப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க இந்த மசோதாவின் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அன்ட் ரீஸன்ஸில்

‘for which they may require only parcels of land’

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு அன் ரிஸர்வ்ட் ஃபாரஸ்ட் இவ்வளவு எக்ஸ்டென்ட்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. சிலயிடங்களில் ஒரு ஏக்கர் இருக்கலாம், சிலயிடங்களில் பத்து ஏக்கர்கள் இருக்கலாம், சிலயிடங்களில் அறுபது சென்ட்ஸ் கூட இருக்கலாம். அதுவும் கூட ஃபாரஸ்ட் என்று டெக்ளேர் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். இப்போதுள்ள மசோதாப்படி பார்த்தால் ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு இவ்வளவு ஏக்கர் அன்ரிஸர்வ்ட் பாரஸ்ட் தேவை இல்லை என்று கருதினால் அதைக் குறைக்கக்கூடிய அளவில், மேலே உள்ளதை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது அந்த மசோதா என்பதை ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அன்ட் ரீஸன்ஸில்-ஐப் பார்த்தால் தெரியும்.

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

இதில் 'லார்ஜ் ஸ்கீம்ஸ்' என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். அது என்னவென்று புரியவில்லை. 20 அல்லது 30 ஏக்கர் என்று ஏரியா, அதிகமாயிருந்தால் ஒரு வேளை 'லார்ஜ் ஸ்கீம்ஸ்' வரலாம் என்று எண்ணத் தோன்றலாம். ஆனால் இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் என்று இருப்பதில் எப்படி "லார்ஜ் ஸ்கீம்ஸ்"க் கொண்டுவர முடியும் என்பது புரியவில்லை. அப்படியிருந்தாலும் கூட பஞ்சா, யத்துக்களால் லார்ஜ் ஸ்கீம்ஸ் கொண்டுவரக் கூடாது என்பதல்ல. எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களின் நிதிநிலைமையும் சரியாக இல்லை என்று வாதாட முடியாது. வசதியுள்ள பஞ்சாயத்துகளும் இருக்கின்றன.

எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்து ஏரியாவில் ஆலங்குளம் சிமென்ட்ஸ் இருக்கிறது, 'சிப் போர்ட்' பாச்டரி இருக்கிறது. அந்தச் சிறிய பஞ்சாயத்தில் இரண்டும் அமைந்திருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் வேண்டுமென்றால் பெரிய ஸ்கீம்களை எடுத்து நடத்தலாம். அப்பேர்ப்பட்ட பஞ்சாயத்துகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே 'பஞ்சாயத்தின் நிதிநிலைமையைப் பொறுத்து' என்று அப்படி ஒரு கிளாஸ் இதில் இருந்தால் இதற்காக வாதாடுவது கொஞ்சம் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். ஆனால் அப்படி அதுவும் இல்லை: "ரார்ஸல்ஸ் ஆஃப் லான்ட்" என்றிருக்கிறது. அப்படி ரார்ஸல்ஸ் ஆஃப் லான்ட் தான் உபயோகப்படுத்த முடியுமா?

ஆக, நீங்கள் எடுக்க நினைத்துள்ளது என்ன, அத்தனையும் எடுக்கப் போகிறீர்களா அல்லது கொஞ்சம்தான் எடுக்கப் போகிறீர்களா என்பதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீஸன்ஸில் "வேகாக" இருக்கிறதே தவிர ஸ்பெசிஃபிக்காக நீங்கள் என்ன முறையில் செய்யப்போகிறீர்கள் என்பது இதில் தெளிவாக இல்லை.

அடுத்தபடியாக இந்தப் பஞ்சாயத்துகள் எல்லாம் இப்போது இருப்பதைப் போலவே எப்போதும் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, அவைகளைப்பற்றிக் கவலை இல்லாத வகையில் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

'with the consent of the concerned panchayat', "consent" என்ற வார்த்தையைக் கூடக் காணோம். அது கவனிக்க வேண்டிய தொரு விஷயம். "கன்ஸென்ட்" அல்லது "கன்ஸல்டேஷன்" என்று போட்டிருந்தால், பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் பெரிய ஸ்கீம்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிதி வசதி தங்களுக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்று தங்கள் கருத்தைச் சொல்லக் கூடிய ஒரு துழ்நிலை ஏற்படுமானால் இதைக் கொண்டுவருவதற்கான நல்லதொரு காரணத்தைக் காட்ட முடியும். அதுவும் இதில் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, காம்பன்ஸேஷன். பஞ்சாயத்துகளின் நிதி நிலை மோசமாக இருக்கிறது, நிதி நிலை சரியாக இல்லை, ஆகவே எடுக்கிறோம் என்றால், இந்த காம்பன்ஸேஷன் பற்றிச் சொல்லும் போது அதற்கு என்னென்ன விதிகள் இருக்கின்றன என்பது ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1970 செப்டம்பர் 5]

'The amount of compensation referred to in sub-section (2) shall be given to every Panchayat at its option.

என்றிருக்கிறது. அவர்கள் "ஆபஷன்" என்னவாக இருந்தாலும் அதுதான் செல்லும் என்றிருக்கிறதா? அவர்கள் பணமாகவே வேண்டும் என்று சொன்னால் அப்படியே பணமாகக் கொடுத்து விடுகிறோமா? இந்த செக்ஷனை திருத்தியமைத்தால் நல்லது. காம்ப்ன்ஸேஷன் கொடுப்பது என்பது பலவகையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. Spontaneous growth of trees

என்பதை யார் அஸெஸ் செய்வது?

'If it is not spontaneous, it would not be eligible for compensation'.

என்றிருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன் அவை ஸ்பான்டேனியஸாக வந்த மரங்கள் அல்லவென்று.

ஆக, இந்த மாதிரிப்பட்ட பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க இதில் என்ன வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது புரியவில்லை. காம்ப்ன்ஸேஷன் பொறுத்தவரையில் நலிந்து கிடக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பணமாகவே கொடுப்பது நல்லது. அப்படி ஒரு பஞ்சாயத்து பணமாக வேண்டாம் என்று சொன்னால் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை. காம்ப்ன்ஸேஷன் பற்றிய விதிகளில் என்னென்னவெல்லாமோ போட்டிருக்கிறீர்கள். அவை தெளிவாக இருத்தல் வேண்டும்.

இதில் ஏதாவது தகராறுகள் வந்தால் அதை யார் தீர்ப்பது, யார் தீர்ப்பு செல்லும், எங்கே அப்பீல் செய்வது, ஃபைனல் டிஸிஷன் யாருடையது என்பவையெல்லாம் "வேகாக" இருக்கிறது. இதனால் குழப்பம்தான் ஏற்படுமே தவிர நல்லது ஏற்படும் நிலையில் இல்லை.

.....in the case of trees and plants.....

என்றிருக்கிறது. 'டீரீஸ்' என்றால் என்ன அர்த்தம்? 'டீரீஸ்' இருக்கின்றன. "புஷஸ்" இருக்கின்றன. "கர்த்" எவ்வளவு இருந்தால் அது "டீரீ" ஆகும் என்பதும் "வேகாக" இருக்கிறது. ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் தெளிவாக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். இவ்வளவு இன்சஸ் "கர்த்" இருந்தால்தான் அது மரம் ஆகும் என்று இருக்கிறதா? ஆகவே இது, காம்ப்ன்ஸேஷன் கொடுப்பது அவையெல்லாம் "ஸ்பெஸிஃபிக்காக இல்லை". பஞ்சாயத்துக்கள் அன் ரிஸர்வ்ட் பாரஸ்டில் இவ்வளவு மரங்கள் இருக்கின்றன என்ற ஒரு லிஸ்டைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? ஆக, இப்படி பலவிதச் சிக்கல்கள் இருப்பதால் இதை ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, பஞ்சாயத்துக்களையெல்லாம் கலந்து நல்லதொரு முடிவு எடுப்பதுதான் நல்லது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

இந்த லோகல் செஸ் சார்ஜ், "செக்ஷன் 116", "பிரபோஸ்ட்" செக்ஷன் 116 இதிலே ரூ. 1.50 என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. இது முந்தி இருப்பதைவிட சாதாரணமாக ரூ. 1-க்கு ரூ. 1½ வீதம்

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

50 சதவிகிதம் கூடுதலாக வருகிறது. இப்போதே பார்த்தால் அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும் விவசாயிகள் தீர்வை கட்ட முடியாத அளவில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் வரி வஜா செய்கிறோம். மழை இல்லை பஞ்சம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு மாதிரி இருக்கிறது. ரூ. 1 இருக்கிறது. ரூ. 1.50 சில இடங்களில் இருக்கிறது. ஆகையால், இது மாதிரி செல், டாக்ஸேஷன் 1½ வீதம் போடப்பட்டால் எல்லா விவசாயிகளும் கொடுக்க முடியாது. அவர்களுடைய பொருளாதாரம் இடம் கொடுக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது. இதையும், விவசாயிகள், பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், கிராம பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், பெரும் தலைவர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமானால், செலக்ட் கமிட்டிக்கு போக வேண்டும்.

ரோடு கிராண்ட்ஸ் பஞ்சாயத்திலுள்ள மதிப்பிட்டுள்ள ஜனத் தொகையின் “பெர் ஹெட்” கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். ‘பெர் ஹெட்’ கொடுப்பதைக் காட்டிலும் ரோடுகளின் அகல நீளத்தைப் பொறுத்துக் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால், சில இடங்களில் ஜனத்தொகை அதிகமாக இருக்கலாம். சில இடங்களில் ஜனத்தொகை குறைவாக இருக்கலாம். ஜனத்தொகை குறைவான இடங்களுக்கு கொஞ்சம் பணம் வரும். அதிகமான இடத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அதிகமான பணம் வரும். அவர்கள் என்ன செய்வது என்று புரியாமல் இருக்கலாம். அதே நேரத்தில் ஜனத்தொகை குறைவாக இருந்தாலும் நீளமான கிராமங்கள் பல இடங்களில் அமைந்து இருப்பதால், அங்கே ரோடு போடுவது நியாயம். அதிகமான நீளம் இருப்பதால் அந்தக் கிராமத்திற்கு அதிகமான தொகை கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலைபற்றி சிந்திக்க வேண்டும். இதிலே unnecessary complications என்ன இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் பார்த்து, நிவந்தையும் ‘பேசிஸ்’ என்று வைத்தால் நல்லது என்பது என் அபிப்பிராயம். இதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பல சட்டப் பிரச்சனையில் ‘கிளாஷ்’ இருப்பதால் இந்த proposed sub-section-clause proviso-ஜ கொஞ்சம் ஆழ்ந்து பார்த்தால் இதைப் பொறுக்குக் குழுக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆகவே, இதைப் பொறுக்குக் குழுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, பொதுவாக இந்த பஞ்சாயத்துக்கு சொந்தமான இடத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்பது பஞ்சாயத்துகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட உரிமையைப் பரிப்பதாகும். இந்த இடங்களை வாங்குவதற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பல இடங்களில் ரெவின்யூ அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இப்போது ஓரளவு பஞ்சாயத்துகளுக்கு சில இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ‘அன் ரிசர்வ்ட் பாரஸிட்’ எடுத்துக்கொண்டால் பஞ்சாயத்துகளுக்கு இருக்கும் உரிமையைப் பறிக்கக்கூடியதாகும். இப்போது

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

[1970 செப்டம்பர் 5]

மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறபோது, பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் அதிகாரங்களை பறிப்பது என்பது, மாநில சுயாட்சிக்கு கொடுக்கப்பட்ட மதிப்பைக் குறைப்பதாகும்.

எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் சரி, கிராம அடிப்படை யில்தான் செய்யப்படுகிறது. கிராமத்தில்தான் நல்ல காரியங்கள் முதலில் செய்யப்படுகின்றன. பஞ்சாயத்துகளோ, பஞ்சாயத்து ஒன்றியமோ இல்லாமல் ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. கிராமங்களின் உதவி இல்லாமல் அரசாங்கம் எப்படி இவற்றைச் செய்ய முடியும் என்பது புரியவில்லை. எந்த அபிவிருத்தி வேலை செய்தாலும் கூட பஞ்சாயத்துக்கு வேண்டிய தொகை கொடுத்துவிட்டால் அது செய்துவிடும். இதனால் அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். இவற்றை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது என்பது பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை பறிப்பதாகும், குறைப்பதாகும்.

எங்கள் கட்சி நண்பர் திரு. ராமமூர்த்தி கூறியது போல், அரசாங்கம் இதை நன்றாக பரிசீலிக்க வேண்டும். அவசர அவசரமாக சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதன் காரணமாக பல குறைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு நன்றாக பரிசீலித்துச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அன்றிசர்வ்டு பாரஸ்ட் என்று சொல்லும்போது, அங்கே இருக்கும் மரங்களுக்கு மாவட்ட அதிகாரி நிர்ணயிக்கும் தொகை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்ன வென்றால், பெரிய மரங்களுக்குக் கூட ரூ. 5, ரூ. 10 என்று நிர்ணயம் செய்துவிடுகிறார்கள். இதை நிர்ணயம் செய்யும்போது கிராம முன்சிப்பையோ அல்லது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரையோ வைத்துக் கொண்டுதான் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். ரூ. 100 பெறக்கூடிய மரங்களுக்குக் கூட ரூ. 5 என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அந்தந்த மரத்தின் தனித் தன்மையை வைத்து நிர்ணயம் செய்யமாட்டார்கள். இதனால் பஞ்சாயத்து உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. உரிமை குறைக்கப்படுகிறது. இதை ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும்.

ரோடுகள் பராமரிப்புக்காக பணம் நீள அடிப்படையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுப்பதை வரவேற்கிறோம். இதைச் செய்யவேண்டுமென்று பல வருஷங்களாக பல பகுதிகளிலிருந்து கேட்கப்பட்டு, இன்று ஓரளவுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டதிலே நான் பெருமை அடைகிறேன். அதே சமயத்தில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. நீள அடிப்படையை தவிர மக்கள் தொகை கணக்கிடும் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். சில இடங்களில் ரோடுகள் மோசமாக இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. இரண்டும் கலந்து வருவதால் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று நீள அடிப்படையில் பூரா பணம் கொடுப்பது. அல்லது தொழில் அபிவிருத்திக்குத் தகுந்த மாநில

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

ரோடின் தன்மை அறிந்து கொடுப்பது என்று இருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் சட்டம் கிளியராக இல்லாவிட்டால் பல குழப்பம் ஏற்படும். ஆகவே, நன்கு ஆராய்ந்து நல்ல முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

திரு. ஆர். சீனிவாசக நாயக்கர் : தலைவரவர்களே, கிராம பஞ்சாயத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதற்காக சட்டம் வருகிற மாதிரி தெரிகிறது. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட புறம்போக்குகள், ஒற்றைப் புறம்போக்குகள், தருவை தரிசுகள், மற்ற தரிசுகள் இம்மாதிரி நிலங்கள் எல்லாம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தும், இது வரைக்கும் ரெவின்யூ அதிகாரத்திலிருந்து கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருந்து, தற்போது தான் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. எடுத்துக்கொண்ட நிலங்களைக் கூட அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்து அந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலையில் தர வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறது. ஆகவே இதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளாது அங்கே யார் யாருக்கு வழங்கலாம் என்று சொல்லவேண்டும். ஆகையால் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுத்த நிலங்களை கிராமப் பஞ்சாயத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்வது என்பது சரியல்ல. கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் ஊக்கத்துடன் நடந்துகொள்ள வில்லை என்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் அந்த நிலத்தை எடுத்து நல்ல விதமாகச் செய்யலாம் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற மாதிரி தெரிகிறது.

அம்மாதிரி நல்ல நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளின் மூலமாகவே அந்த நிலங்களை நல்ல வழியில் நல்ல விதமாக வருமானம் கொண்டு வருகிற நிலையில் செய்யலாம். அந்த வருமானத்தை அரசாங்கம் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கடனாக கொடுத்து உதவி செய்யலாம். இதனால் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வருமானம் பெருகும். ஆகவே, அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது அவ்வளவு சரியான முறை என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கம் இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, கிராமப் பஞ்சாயத்தினிடம் ஒப்புதல் பெற்று அதற்குப்பின் அரசாங்கம் முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி :** தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிக வருவாய் வருவதற்காகத்தான் தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்கள் பூராவும் ஒன்று கூடி அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் சங்கத்தின் சார்பாக, முன்னால் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில் கிராமங்களுக்கு அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நாம் கொண்டுவரக்கூடிய நேரத்தில் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி பற்றாக்குறை இருப்பதன் காரணமாக, பஞ்சாயத்துக்களின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்காக, கிராமப்புறங்களில் இருக்கக் கூடிய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான, பஞ்சாயத்து எல்லைக்கு உட்பட்டிருக்கக் கூடிய புறம்போக்கு பூராவும் பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும்

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1970 செப்டம்பர் 5]

வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம்தான் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும், சர்க்கார் கொண்டு வருகிற அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கும், மக்களின் பங்குத் தொகை, அல்லது பஞ்சாயத்துகளின் பங்குத் தொகை கொடுப்பதற்கும் அனுகூலமாக இருக்கும். சில பஞ்சாயத்துகளில் நிதி பற்றாக்குறை இருப்பதினால், அவர்களால் தாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுக்க முடியவில்லை. பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களின் மூலம்தான் பஞ்சாயத்துகளில் அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொள்வதற்கும், வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

உதாரணமாகக் கூறுகின்றேன். என்னுடைய பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் ரூ. 1,800 வருமானம் வருகிறது, எல்லா வருமானத்தையும் சேர்த்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு. ஆண்டு ஒன்றுக்கு நிர்வாகச் செலவு ரூ. 4,800. ரூ. 1,800 வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு, ரூ. 4,800 நிர்வாகச் செலவு செய்யமுடியாது. ஊராட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்கு குளங்கள், பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்கு இடங்கள் எல்லாம் அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்யப்பட்டு, தென்னங்கன்றுகள் போடப்பட்டு, குளங்களைச் சுற்றி வாழைகள் போடப்பட்டு, இந்த வருடத்தில் வாழை மூலம் வருமானம் ரூ. 780 கிடைத்திருக்கிறது, வாழைக்காய் விற்று முதல் மட்டும். அதன் மூலம் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, பல வருஷங்களாக புறம்போக்கு குளங்கள் தனியார்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. அரசாங்கம் இவைகளை பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைத்த பிறகு அதன் மூலம் பாசிக் குத்தகை வருமானம் வருகிறது. அப்படி அதன் மூலம் வருமானம் கிடைப்பதினால் சர்க்கார் கொண்டுவரக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். இல்லையென்றால், முடியாது. ஏதாவது நிலம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவை என்று சொன்னால், அப்படி ஒப்படைத்திருக்கக்கூடிய நிலம் பஞ்சாயத்திற்குத் தேவையில்லாத இடமாக இருந்து, சர்க்காருக்குத் தேவையான ஒரு இடமாக இருந்தால், அதை பஞ்சாயத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு, சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. பஞ்சாயத்துக்களின் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு தான், நிதி நிலையை வைத்துக்கொண்டுதான் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். அப்படி சர்க்கார் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்தின் சம்மதத்தைப் பெற வேண்டும். இது மாதிரி பல புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளிலும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட நிலம் 100 ஏக்கர் இருந்தால், அதை மேய்ச்சல் காடு என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு காலத்தில் அது மேய்ச்சல் காடாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்த இடத்தில் இப்பொழுது ஒரு புல் கூட முளைப்பதற்கு இடம் இருக்காது. அந்த மாதிரி இடம் சர்க்காருக்குத்

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

தேவைப்பட்டால், அந்தக் கிளாஸை மாற்றி, உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ் அதைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், காடு வளர்க்க வேண்டுமென்றால், அதைக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சர்க்கார் புறம்போக்கு குளங்கள், ரெவின்யூ புறம்போக்கு நிலங்கள் பூராவும் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்காமல் இருக்கின்றன. அவைகளின் மூலம் தனியார்கள் வருமானம் அடைகிறார்கள். ஊராட்சி மன்றங்கள் குளத்தை வெட்டவேண்டியிருக்கிறது. பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களின் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக அந்த வேலைகள் செய்ய முடியவில்லை. அதனால் ஜனங்களிடம் அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. அந்த இடங்களைப் பூராவும் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைத்தால், பஞ்சாயத்துக்களின் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு நலமாக இருக்கும். அங்கு ஜனங்களுக்கு நல்ல குடிதண்ணீர் கிடைக்கும். சில இடங்களில் குளத்துத் தண்ணீரைத் தான் குடி தண்ணீராக சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு தனியார்கள் அனுமதி கிடை யாது. ஆகவே, சர்க்கார் புறம்போக்கு குளங்கள் அந்த மாதிரி இடங்களில் கணக்கெடுத்து, ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் மூலம் கணக் கெடுத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் விவரம் கேட்டு, அம்மாதிரி இடங்களை பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ரெவின்யூ இலாகா மர மகசூல், ஹைவேஸ் இலாகா மர மகசூல் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். என்னுடைய பஞ்சாயத் தில் இருக்கக்கூடிய வருமானத்தைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஹைவேஸ்க்கு பஞ்சாயத்தின் மூலம் செலுத்துவது ரூ. 130.26 காசு. பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைத்ததனால் ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 1,000, 800 கிடைக்கிறது. இதுவரைக்கும் தனியார்கள் ஏலம் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். 4, 5 பர்லாங்கு தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய 300, 400 மரங்களை ரூ. 11, 12-க்கு இதற்கு முன்பு ஏலம் கொடுத்தார்கள். அதை பெரிய மனிதர்கள் எடுத்தார்கள். பஞ்சாயத்துக்களிடம் வந்த பிறகு, ஒவ்வொரு மரமாக ஏலம் போடு வதன் மூலம் பஞ்சாயத்திற்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது.

பஞ்சாயத்துக்களிலே அபிவிருத்தி திட்டங்களை நாம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், சர்க்கார் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், கிராம பஞ்சாயத்து களுடைய பொருளாதார நிலை உயர வேண்டும், வருவாய் பெருக வேண்டும். ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய புறம்போக்குகள் பஞ்சாயத்துக்களிடமே இருக்க வேண்டும். அப்படி அவைகளில் ஏதாவது சர்க்காருக்குத் தேவை என்று கருதினால், பஞ்சாயத்துகளின் சம்மதம் இல்லாமல் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற கருத்தைக் கூறி, முடிக்கிறேன்.

*திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே பஞ்சாயத்துக் களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்குகளை பஞ்சாயத்துத் தலைவர் களின் அனுமதி இல்லாமலே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வது

[திரு. ஆர். கருப்பையா] [1970 செப்டம்பர் 5]

என்பது அவ்வளவு முறையான காரியம் ஆகாது. காரணம் என்ன வென்றால், கிராமப் புறங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்து எல்லைகளிலுள்ள புறம் போக்கு நிலங்களில் மரங்களை வைத்துப் பயிரிடுவதன் மூலம், உதாரணமாக தென்னை மரங்கள் வைப்பதன் மூலம், பஞ்சாயத்துகளுக்கு வருமானம் வருகிறது. அதைக்கூட அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு விட்டால், பஞ்சாயத்துக்களின் வருமானம் குறைந்து விடும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமை, பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்திற்கு இருக்கிற உரிமை, அரசாங்கத்தினால் பறிக்கப் படுகிறது என்று பொதுவாக மக்கள் நினைப்பதற்கு இது இடம் அளிக்கும். எனவே, பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம் போக்குகள் பஞ்சாயத்துகளிடமே இருக்கவேண்டும்.

சில இடங்களில் இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் மேய்ச்சல் தரையாக உபயோகப்படுகிறது. சில இடங்களில் நஞ்சையாக இருந்தால், பஞ்சாயத்தே நிர்வாகம் செய்து, சாகுபடி செய்து, அதன் மூலம் வருகிற வருமானத்தை பஞ்சாயத்து எடுத்துக்கொள்கிறது. பள்ளி மதிய உணவுக்குக்கூட அதிலிருந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு விட்டால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் அதிகாரம் பறிபோவது மட்டுமல்ல, சில இடங்களில் பஞ்சாயத்துகள் இப்படிப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை எளியவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்கின்றன. இந்த நிலங்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு விட்டால், எங்கேயோ இருப்பவர்களுக்குத்தான் அடமானம் கிடைக்கும். பஞ்சாயத்துகளில் உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்கள் அடமானம் கிடைக்காமல் போய் விடும். ஆகவே, புறம்போக்கு நிலங்களை அரசாங்கம் மேற்கொள்வது முறையானது அல்ல. நாம் எவ்வளவோ அதிகாரங்களைக் கேட்கிறோம், நமக்குக் கீழே இருக்கிற அதிகாரங்களைப் பிடுங்கிக்கொள்கிறோம், இது போன்ற நிலைமை கூடாது. ஆகவே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரோடு கிராண்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் இது மிக நல்லமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தெளிவாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கிற இடங்களில் பஞ்சாயத்துகளின் வருமானம் போதவில்லை. ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தூரம் கூட ரோடு போட முடிவதில்லை. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு அதிக சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பஞ்சாயத்து புறம்போக்குகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது சரியான முறையல்ல என்று கூறி, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H.V. HANDE: Sir, in the Financial Memorandum attached to this Bill it is stated—

'The Bill provides for the payment of compensation to the Panchayats who have incurred any expenditure and put in any productive labour for the development of any unreserved forest,

1970 செப்டம்பர் 5] [Dr. H. V. Hande]

which is vested in the Panchayats from the commencement of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958
Now this power is sought to be delegated to the State Government. I only want to refer to this aspect of the matter for the consideration of the Government. When we are talking day-in and day-out about the delegation of more and more powers from the Centre to the States and also when Panchayat Union Chairmen and Municipal Chairmen are also making requests that as far as possible local bodies must have greater powers and when decentralisation is the order of the day and also the fashion of the day, how is it that we are now taking away certain powers from the hands of Panchayats and Panchayat Unions and vesting those powers with the State Government? Will this not displease a number of persons who believe in Panchayat Raj and Gram Raj? Also have the Government taken the opinion of the new Panchayat Union Chairmen who have recently been elected? Also, will it not be better if this Government take the opinion of all 375 Panchayat Union Chairmen and find out whether they are also willing to delegate these powers to the State Government? This is the only point which I request the Hon. Minister to take into consideration.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற சில திருத்தங்களைப்பற்றிக் கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவின் மீது பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், இந்த மசோதாவை இங்கு நான் பிரேரேபிக்கிற நேரத்தில் எனக்கு ஏதோ அரசியல் நோக்கு இருந்து, இந்தக் காரியம் செய்யப் படுகிறது என்ற ஐயப்பாடு இருப்பதாக அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைத்து, கடந்த ஓராண்டு இரண்டாண்டு காலமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிற ஒரு காரியமாகும் இது. சென்ற மாதத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலின் அடிப்படையை வைத்து தயாரிக் கப்பட்டு இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட ஒன்றல்ல இந்த மசோதா.

இரண்டாவதாக, அவர்களுடைய வாதப்படியே அது உண்மையாக இருக்குமேயானால், எங்களுடைய கணக்குப்படி இப்பொழுது ஊராட்சி மன்றங்களிலும், ஒன்றியங்களிலும் எங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நிறையப் பேர்கள் வந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில், அவர்களுடைய அதிகாரத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற அரசியல் நோக்கம் எங்களுக்கு வரும் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கவே மாட்டார்கள் என்று நான் உறுதியாக நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதிலே அரசியல் நோக்கம் எதுவும் இல்லை.

[திரு. மா. முத்துசாமி] [1970 செப்டம்பர் 5]

மூன்றாவதாக, ஒரு பிரச்சினையைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் பேசும்போது நாங்கள் ஒன்றைச் சொல்வோம், நீங்கள் ஒன்றைச் சொல்வீர்கள், என்று தங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களாகவும், அரசாங்கத்தை நீங்கள் என்றும் பேசினார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், அரசாங்கமும் தொடர்புள்ள நிறுவனங்கள். இதிலே ஒருவருடையதை இன்னொருவர் எடுத்துக்கொள்வது என்பது ஒன்றும் இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது; அந்த நிலங்களெல்லாம் அரசாங்கத்தின் நிலங்கள்தான். தனிப்பட்ட மனிதன் யாருடைய நிலமும் இல்லை. தனிப்பட்ட மனிதனுடைய நிலமும் அரசாங்கத்திற்குத் தேவையென்றால், அதையும் எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கத்திற்கு உரிமையை நீண்ட நெடு நாளாகப் பெற்றிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விரும்பினாலும், எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்க, பயனுள்ள காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்த இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தில் இடமில்லாததொல்லை இருக்கிறது.

கடந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கன்ஸல்டேடிவ் கமிட்டி மீட்டிங்கிலே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் கருத்துக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல்வேறு நேரங்களிலும் அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று கன்ஸல்டேடிவ் கமிட்டிக் கூட்டங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் 72-வது பிரிவில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது “அன்-அஸெஸ்ட் வேஸ்ட்” என்ற நிலை இருக்கிறது. 100 ஆண்டுகளாக, 50 ஆண்டுகளாக நிர்ணயிக்கப்பட்டவைகளாக இவை இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் தீர்வையில்லாத தரிசுகளாக இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய விஞ்ஞான முறையில் பயிர் செய்யக் கூடிய நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு பரந்து, விரிந்து கிடக்கும் தீர்வையற்ற தரிசுகளைப் பட்டா நிலங்களாக பயன்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் பயன்படுத்த ஊராட்சி மன்றங்கள் விரும்புகின்றன என்றாலும், ஏழை நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பட்டா, செய்து கொடுக்கும் நிலை இல்லை. அரசாங்கத்திற்கும் முறையான உரிமைகள் இந்த சட்டத்திலே வழங்கப்படவில்லை. இதைப் போக்கத்தான் முயற்சி செய்யப்படுகிறதேயல்லாமல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அதிகாரங்களைப் பறித்துக் கொள்வது என்பது இல்லை. ஊராட்சி மன்றங்கள் விரும்புகின்றன என்றாலும், செய்ய முடியாத ஒரு காரியத்தை, சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவந்து, வசதியை ஏற்படுத்துகிறோம்.

வசதி உள்ள ஊராட்சி மன்றங்களிலிருந்து எவ்வளவு நிலத்தை எடுப்பது என்பதில் அரசாங்கம் ஒரு முறையைக் கையாளும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தனுஷ்கோடி சொன்னார்கள், ஊர்

1970 செப்டம்பர் 5]

[திரு. மா. முத்துசாமி]

ஓரங்களில் புரிய மரங்கள் போன்றவைகள் இருக்கின்றன, அப்படிப் பட்ட நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று. பயன்படாமல் கிடக்கும் நிலங்களைத்தான் பயன்படுத்த, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு சக்தியில்லாத நிலையில் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும். மாண்புமிகு திரு. கருப்பையா, ஊராட்சி மன்றத்திலே ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை இது தடை செய்கிறது என்றார்கள். நீங்கள் விரும்பினாலும், தரமுடியாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை. அதை மாற்றி அமைக்கிறது இந்தத் திருத்த மசோதா. அவர்களுக்கு இருக்கும் வருமானத்தைக் குறைக்க, அவர்களுடைய அதிகாரங்களை எடுக்க, கடுகளவும் நோக்கம் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுவல்லாமல், அவசியமான காரியங்களுக்குத் தேவையென்றால், அப்பொழுதும் ஊராட்சி மன்றங்களைக் கன்ஸல்ட் செய்து, கலந்தாலோசித்து அவர்களுக்குத் தேவையிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைக் கண்டறிந்து, அதற்குப் பிறகே செய்வது என்பதையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நட்ட ஈடு முறைகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது. வரம்பு இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் வரம்பு கட்டி, ஒவ்வொரு மரத்திற்கும் இந்த விதி என்று செய்வது, திரு. இராமமூர்த்தி சொன்னதுபோல் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போனாலும், செய்ய முடியாது. தமிழ் நாட்டில் எல்லா மரங்களுக்கும் இன்ன ஊரில் இன்ன மரத்திற்கு இவ்வளவு, இத்தனை உயரம், இத்தனை சுற்றளவு உள்ள மரத்திற்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயிப்பது சாத்தியம் இல்லாதது. இப்பொழுது காட்டிலாகா மரங்களுக்கு சில நிலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, அவைகளெல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அந்தப்பணம் எல்லாம் ஊராட்சி மன்றங்களுக்குச் செல்லுகிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தில் அரசாங்கம் குறுக்கே நிற்காது. நியாயமான, தேவையான அளவில் நட்ட ஈட்டுத் தொகை வழங்கப்படும் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்து, வரிவிதிப்புப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உள்ளூர் வரிமீது மேல் வரி விதிப்பதில், உயர் மட்ட அளவு என்று வைத்திருக்கிறோம். ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசு என்று. ஒரு ரூபாயை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது? இதற்கு முன்னால், இந்தச் சட்டத்திலே ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் விதித்துக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தது. எந்த விதமான உயர்ந்த பட்ச வரம்பும் கட்டாமல் இருந்தது. வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றபோது, தீர்ப்புக் கொடுக்கும்போது; உயர்ந்த பட்சக் குறிப்பு இல்லாததால், வரி வசூலிக்க ஒன்றியங்கள் உரிமை பெற முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால்தான் உயர்ந்த பட்ச அளவை நிர்ணயிக்கிறோம். மேல் வரியாக ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசு என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஊராட்சி மன்றங்கள் ரூ. 1.50 வசூலித்துத்தான் தீரவேண்டும் என்கிற கட்டாயம் கிடையாது. திரு. தனுஷ்கோடி அதை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் புதிதாக ஊராட்சி

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1970 செப்டம்பர் 5]

ஒன்றியத் தலைவராக வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். விரிவாகப் படித்தால் தெரியும். விரும்பினால் உயர்த்திக் கொள்ளலாம். அரசாங்கம் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. ஆனால் ஒரு உயர்ந்தபட்ச வரம்பு வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 218 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 50 காசுகள்தான் மேல் வரியாக வசூல் செய்கிறார்கள். சிலர் 75 காசு, சிலர் ஒரு ரூபாய், இன்னும் சிலர் ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் என்று செய்கிறார்கள். இப்படிச் செய்பவர்கள் 10, 15 இருக்கும். ஆனால் 218 ஒன்றியங்கள் 50 காசுகள்தான் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்தாவிட்டால், 1960-லிருந்து 1970 வரையில் ஒன்றியங்கள் வசூலித்த தொகை முழுவதையும் திருப்பித் தரவேண்டிய நிலை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது என்கிற நிலையை அறிவார்கள். இதுவரையில் கொடுக்கப்பட்ட தொகை கிட்டத்தட்ட 1961-62-லிருந்து 1970 வரையில் 18.99 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வசூலிக்கப்பட்டதற்கு ஈடாக அரசாங்கம் மானியமும் வழங்கியிருக்கிறது. திருப்பித் தருகிற நிலைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டால், ஒன்றியங்களின் அமைப்பு முறைகளை பாதிக்கும் நிலைகள் ஏற்படும். ஆகவேதான் உயர்ந்தபட்ச அளவை வைத்திருக்கிறோம்.

வசூல் செய்யப்பட்ட தொகை கல்விக்காக, பல்வேறு வளர்ச்சிக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. நிலத்திற்கு அடிப்படை நிலத்தீர்வையை ரத்து செய்திருப்பதை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். உள்ளூர் வளர்ச்சிக்கு வகை செய்ய வேண்டும் என்று ரூ. 1.50 உச்ச வரம்பு வைக்கிறோம். 25 பைசா கூட வேண்டுமென்றால் வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்கிற உரிமையும் இருக்கிறது. கட்டாயப்படுத்தப்படுவதாக எண்ணத் தேவையில்லை என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்த கட்டமாக பாதையினுடைய நீளத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. வை. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது “ ஏன் இந்த வேறுபாடு? பாதையினுடைய நீளத்தின் அடிப்படையிலே கணக்கை வைத்துக்கொள்ளலாம் ” என்றார்கள். நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது பாதையினுடைய நீளத்திற்குக் கொடுப்பதிலும், அதிலே சலுகை கொடுப்பதைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பாதையின் நீளத்தின் அடிப்படையிலும் அங்குள்ள ஜனத்தொகையின் அடிப்படையிலும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகிறது. சில இடங்கள் பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. பாதையின் நீளம் அதிகமாக இருந்து மக்கள் தொகை குறைவாகப் போய்விடுவதால் சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, 18 பைசா என்று வைத்திருக்கிறோம். இதுவும் சில கிராமங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

நாம் டெஸ்டைக் கோஸ்டல் ஏரியாவுக்கு 800 ரூபாய் என்றும் மலைப் பகுதியானால் 1,500 ரூபாய் என்றும், தரைப் பகுதியானால் 600 ரூபாய் என்றும் சர்வே செய்து வைத்திருக்கிறோம். தற்போது

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. மா. முத்துசாமி]

ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மாறுபட்ட ஒருவர் வந்திருக்கிறார் என்பதற்காக இந்த விதிமுறைகள் எல்லாம் மாற்றப்பட மாட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டில் திருத்தியமைத்ததன் மூலம் 10 லட்சத்திற்கு அதிகப்படியாக கிடைத்திருக்கிறது. காலப்போக்கில் இன்னும் அதிகப்படுத்தும் முறையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 1—10—1970-லிருந்து அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆறு மாத காலத்தில் 5 லட்சம் ரூபாயை இழக்க நேரிடும். நிதியாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து கொண்டு வந்தால் நிதி ஒதுக்கீடு போன்ற காரியங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். ஆவேதான் 1—4—1970-லிருந்து அமலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஊராட்சி நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. அந்த நிலங்களை சில ஏழைமக்கள் பயன்படுத்தி, பண்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்க முடியவில்லை. முன்கூட்டியே அனுமதி பெறாத நிலையில் இருக்கிறது. இதை 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து அமல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள உறவுமுறைகளை ஆராய்கிறபொழுது இவைகள் எல்லாம் சிறு திருத்தங்களே ஆகும். ஆகவே, அவசரமும் அவசியமுமாக இருப்பதால் மேலும் இதை ஒத்திப்போட வேண்டுமென்ற தேக்க நிலையை விரும்பாமல், இதை பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதைத் தவிர்த்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன் சார், before we decide to withdraw our amendment or not. இப்போது அதிகாரங்கள் ஒரே இடத்தில் குவிந்திருக்கின்றன. அவைகளைப் பகிர்ந்து தர வேண்டுமென்ற வேகம் நாட்டிலே பரவியிருக்கிறது. பழைய சட்டத்தின்மூலமாக பஞ்சாயத்துக்கள்தான் புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்கள் கையிலே இருக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தைப் போட்டுவிட்ட பிறகு இப்போது நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று குட்டி தர்பார் நடத்துகிறோமே Is it democratic in outlook? அதை எடுத்துக்கொண்டால் துஷ்பிரயோகம் செய்யமாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது?

பஞ்சாயத்துக்கள் சிபாரிசு செய்யவேண்டும். தாசில்தார்க்குட முதலில், “ஹால் யூ எனி அப்ஜெக்ஷன்” என்று பஞ்சாயத்தைக் கேட்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து “நோ அப்ஜெக்ஷன்” தர வேண்டும். இதனுடைய நோக்கம் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மொத்தமாக எனக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்பதைப் போல் இருக்கிறது. ஏதோ நேற்றையதினம் பாராளுமன்றத்திலே ப்ரின்சஸ் ப்ரிவி பர்ஸ் என்பதன்மேல் பேசும்போது, எல்லா அதிகாரங்களையும் கொடுத்துவிடுங்கள், நான் பேரம் பேசிக்கொள்கிறேன் என்பது மாதிரிதான் இருக்கிறது. வடக்கே இருக்கிறவர்கள் செய்வது நியாயம் என்று சொல்ல மாட்டேன். நாளைக்கு நீங்கள் மாநில கயாட்சி என்று மாநாடு நடத்தப் போகிறீர்களே அங்கே என்ன சொல்லப்

[திரு. கே. வினாயகம்] [1970 செப்டம்பர் 5]

போகிறீர்கள்? நீங்கள் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நியாயம் வழங்க மாட்டோம் என்று சொல்வது என்ன நியாயம்? ஆட்சியிலே இருக்கிற கட்சிக்காரர்கள், அவர்களுக்குத் தகுந்தாற்போல எடுத்துக் கொள்கிற புறம்போக்கு நிலங்களை கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கலாமே? நீங்கள் செய்ய மாட்டீர்கள். இருந்தாலும் அப்படி நினைப்பதற்கு ஏன் இடம் தருகிறீர்கள்? நான் இதுகுறித்து முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அறையிலே யோசனை சொன்னேன். ஆற அமர பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போகட்டும். அங்கேயும் நீங்கள் சொல்வதுதான் வரப்போகிறது. நீங்கள் சொல்வதுதான் நடக்கப் போகிறது ஆயினும், I am only explaining in such a way so that there might be no confusion. ஆதலால், ஏன் இவ்வளவு அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவரவேண்டும். இதைத் திரும்பப் பெறுவதோ, அல்லது பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவதோ தான் நல்லது. தயவுசெய்து பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்புங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்டர்யூஸ் பண்ணினவர்கள், தயவுசெய்து சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, சமதர்ம சமுதாய சோஷலிசம், ஏழைப் பங்காளர் என்றெல்லாம் பேசிப் பிரிவி பரஸ் பில் மீது எதிர்த்து ஓட அளித்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதை நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது எட்டாண்டுக் காலமாகப் பேசியிருக்கிறேன். பஞ்சாயத்தினுடைய அதிகாரத்தைப் பிடுங்குவதாக எடுத்துக்கொள்வது தவறாகும். இருக்கின்ற நிலங்களை ஏழை மக்களுக்குத் தகுந்த முறையில் கொடுக்கவேண்டும். “இட் வெஸ்ட்ஸ் வித் பஞ்சாயத்து” என்று இருக்கிற காரணத்தாலே அரசாங்கம் ஏழை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கோ, வேறுவிதமாகப் பயன்படுத்துவதற்கோ எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அரசாங்க நிலமாக இருந்தாலும் அது பஞ்சாயத்தின் எல்லைக்குட்பட்டுந்தால் “நோ அப்ஜெக்ஷன்” கேட்பது சரியான முறை என்று வைத்திருக்கிறோம். அந்த நிலங்களில் யாரும் கைவைக்க முடியாது. ஒரே சட்டத்திலே ஒரு பிரிவிலே பஞ்சாயத்திடம் வெஸ்ட் செய்துவிட்டால் எடுப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அதை மாற்ற வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியிலிருந்த போது நானே பல முறை வாதாடியிருக்கிறேன்.

அரசாங்கம் மிகவும் பெருந்தன்மையோடு பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் விரிவான சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏதாவது நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்றிருந்தால் கொடுக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று செய்திருக்கிறோம் பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல வழியில் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முயற்சி செய்தால் அதை மதிக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்தின் அதிகாரத்தை எடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இதிலே கொஞ்சங்கூட இல்லை. அரசியல் கட்சிக்காரர்களுக்குப் பயன்படுவதாக அரசியல் இருந்தாலும், பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாயத்து நன்றாக நடைபெற

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

வேண்டும் என்பதில் எந்தக் கட்சிக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. பெரிய, பெரிய மாநாடு போன்ற கூட்டங்களிலே பத்தாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள், நிலமற்ற தாய்மார்கள், உழைப்பாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு இந்த அரசு பட்டா வழங்கி வருகிறது.

நான் எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன். தி.மு.கா. காரன், தி.மு.கா காரன் என்றால் அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தவர்களா? நிலம் இல்லாத ஏழைகளாக அவர்களும் இருந்தால் தி.மு.கா. வைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாதா? யார் யாருக்கு நிலம் கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டப்படி தி.மு.க. காரனாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ்காரராக இருந்தாலும், கம்யூனிஸ்டாக இருந்தாலும் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சட்டத்திற்கு உட்பட்டு கொடுப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. சட்டவிரோதமாக ஏற்கனவே நிலம் உள்ளவர்களுக்கு, சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் வெளியூரில் இருக்கிறவர்களுக்கு எத்தனை இடங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நானே சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது வாபஸ் பெறப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் பட்டாக்கள் கொடுப்பது அமைச்சர்கள் இல்லை. தலைமைச் செயலகத்தில் இருப்பவர்களும் கொடுக்கவில்லை. கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இது நடைபெறுகிற காரியம். அதில் ஒழுங்கினம் நடைபெறக்கூடாது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு எந்தத் தவறும் நடக்கக்கூடாது என்று கட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இது பற்றி தவறாக நடந்திருப்பதாக புகார்கள் வந்தால் அதை விசாரித்து உண்மையிலேயே தவறானதாக இருந்தால் அதை ரத்து செய்யவும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எங்கெங்கே தவறாக நடந்திருக்கின்றன என்கிற விவரங்களை எப்போது வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அரசாங்கம் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்யத் தயாராய் இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என் தொகுதியிலேயே ஒருவருக்கு 34 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இருக்கிறது. அவருக்கு பட்டா வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நானே நிதி அமைச்சருக்கு எழுதிக் கொடுத்தேன். எந்த போர்டு மெம்பர் அவருக்கு நிலம் கொடுக்கக் கூடாது என்று எழுதினாரோ அவரைவிட்டே பிறகு கொடுக்கலாம் என்று எழுதவைக்கப்பட்டு அந்த நிலம் அவருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அவர் பெரிய கட்டிடமே கட்டியிருக்கிறார். அங்கே அவர் தி.மு.க. கொடி கட்டியிருந்தார் என்கிற காரணத்திற்காக தங்கள் கட்சிக்காரர் என்பதற்காகத்தானே அவருக்குப் பட்டா வழங்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது தவறு. அதுபற்றி கூட கோர்ட்டில் வழக்கு இருக்கிறது.

[1970 செப்டம்பர் 5]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கோர்ட்டுக்கு வழக்குப்போய் என்ன பிரயோசனம்? சர்க்கார் கொடுத்துவிட்டார்கள், ஆகவே, ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று அவர்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க்கட்சித் தலைவரை மறுத்துப் பேசவேண்டும் என்பதற்காகக் கேட்கவில்லை. இருக்கக்கூடிய சட்டத்திற்கு எந்தவகையில் முரண்பாடாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று விளக்க வேண்டுகிறேன். அந்த விளக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாக இருந்தால் இப்போதும் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பஞ்சாயத்து போர்டே அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று தீர்மானம் போட்டது. அதற்கு மேல் அந்தப் புறம்போக்கை அவர் என்க்ரோச் பண்ணியிருப்பது சரியல்ல; எவிக்ட் பண்ணவேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே உத்தரவுபோட்டார். ரெவின்யூ போர்டும் அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டது. இருந்தும் மறுபடியும் ஒரு ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் அனுப்பப்பட்டு அவர் எப்படிக் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டார்? ஏற்கனவே அவருக்கு 34 ஏக்கருக்குமேல் சொந்த நிலம் இருக்கும்போது இந்த புறம்போக்கு அவருக்கு எப்படி பட்டா செய்துகொடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுபற்றி நான் விவரம் சொல்கிறேன். ஒரு டீக்கடைக்காரர்-இரண்டு சென்டோ, மூன்று சென்டோ தான் நிலம்-ஏற்கனவே அங்கே கடை கட்டி உபயோகித்து வந்தார். அவர் தி.மு.க. காரராக இருக்கலாம். உள்ளூரில் அவருக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தகராறு இருக்கலாம். பஞ்சாயத்து போர்டு அந்த இடத்தில் லாரி நிறுத்த அந்தக் கடை அப்புறப்படுத்தப்படவேண்டும் என்றது என்று நினைக்கிறேன். இதுபற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்னிடம் புகார் கொடுத்தார். கொடுத்தவுடன் அந்த நிலம் அவருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்று நானே ஸ்டே ஆர்டர் போட்டேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் தெரியும். அதன்பேரில்தான் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரை அங்கே நேரில் போய் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை விசாரிக்க உத்தரவு போட்டேன். இப்போது அடிஷனல் சீப் செக்ரட்டரியாக இருக்கக்கூடியவர்தான் அப்போது போர்டு மெம்பராகச் சென்றார். அவர் நேரில் போய்ப் பார்த்து அந்த நிலத்தை கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்று பரிந்துரை செய்ததன் காரணமாகத்தான் அது கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே கட்சிச் சண்டை உண்டு. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒரு கட்சி. எம்.எல்.ஏ. கட்சி ஒன்று. அவருக்கு நேரிடையாக நிலம் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் எழுதிக்கொடுத்த விண்ணப்பத் திலேயே அவருக்குள்ள சொத்துக்களை எழுதியிருக்கிறேன். அது இரண்டு சென்டா, ஒரு சென்டா என்பது அல்ல பிரச்சினை, அவர் எனக்கு உறவுக்காரர்தான், ஸ்டே கொடுத்து, எவிக்ஷன் ஆர்டர் கொடுத்த பின்பும் 25 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் எப்படி கட்டிடம்

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கட்டினார்? அவரே சொன்னார், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒரு கட்சி என்று: அப்போது எப்படி எனக்கு நியாயம் கிடைக்கும். நான் சொல்வது எல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பைலையே வாங்கிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான். என் உறவினர், என் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றாலும் அந்த நிலம் அவருக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடாது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எவிக்ஷன் ஆர்டர் போட்டும் அது ஏன் நிறைவேற்றப்படவில்லை? எப்படி— அடிஷனல் சீப் செக்ரடரியாகவே இருக்கட்டும்—அந்த நிலத்தை அவருக்கு பட்டா செய்துகொடுக்கலாம் என்று பரிந்துரை செய்தார் ஈன்? இதுபற்றி அந்த பைல் முழுவதையும் முதல் அமைச்சர் வாங்கிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தவறான கருத்தையே சொல்கிறார்கள். எம்.பி. என்பதை அடையாளத்திற்காகவும் என்ன போட்டாபோட்டி என்பதற்காகவும் சொன்னேன். இதிலே அரசாங்கத்தினர் தலையீடு இல்லை. இது ஏற்கனவே ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஒரு காரியம். அன்அப்ஜெக்ஷனபிள் ஆக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதற்கு விதிமுறை இருக்கிறது. அந்த வகையிலே இது சிறிய விவகாரம். இதிலே 10 பேர்கள் அதிலே 10 பேர்கள் சேர்ந்துகொண்டு அரசாங்கத்தின் தலையை உருட்டாமல் இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் பாரபட்சமில்லாமல் தான் நடந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் இதற்காக பிரயாணம் செய்து பார்த்துவிட்டு வந்தபிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டிற்கும் போய்இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்திலே அரசாங்கம் செய்தது சரிதான் என்று அங்கேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் பார்க்கட்டும், பார்க்கட்டும், கடைசிப் பக்கத்திலே இருந்து பார்க்கட்டும் என்று ஜோடீனயாகச் சொல்கிறார்களே தவிர இதிலே கட்சிக்காக ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு அந்த இடமே தெரியாது, அந்த ஆட்களே தெரியாது, அந்த ஊருக்கு நான் போனதுகூடக் கிடையாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இடம் தெரியாது என்கிறார்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்பது தெரியுமல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் அந்த பைலைப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அதைப் பார்த்து—முன்பு திரு. வியைகம் அவர்கள் மின்சாரத் துறை அமைச்சர்மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைகூறி அதற்கான விளக்கத்தை நான் இந்த அவையிலே எப்படி அறிக்கை மூலம் தந்தேனோ—அதைப்போலவே அந்த பைலைப் பார்த்து நிச்சயமாக அறிக்கையைத் தருகிறேன்.

முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. ஆறுமுகம் காங்கிரஸ்காரர் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே செங்கம் பகுதியிலே காங்கிரஸ் ஆபீஸ் வைப்பதற்காக என்று 10 சென்ட் பெற்றுக்கொண்டு அதைச் சொந்த உபயோ

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 செப்டம்பர் 5]

கத்திற்காக பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார், என்று புகார் வந்திருக்கிறது. காலி செய்யமுடியாது என்று சொல்வதாகப் புகார் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட புகார்களையும் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

சில நேரங்களிலே எங்கோ தவறுகள் நடந்துவிடலாம். நடந்து விடுகிற தவறுகளுக்கு அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு, மந்திரிகள் பொறுப்பு என்ற வாதம் சரியாக இருக்காது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதற்கிணங்க வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டே ஆர்டர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியதைப்போல் பைல் முழுவதையும் படித்துப்பார்த்து அறிக்கை வைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். செங்கம் பகுதியில் முன்னாள் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. காங்கிரஸ் ஆபீஸ் வைப்பதற்காக என்று 10 சென்ட் நிலம் வாங்கிச் சொந்த உபயோகத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : ஹவுஸ் சைட்தான் கேட்டார்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I do not press my amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியோருடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைமுன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாவது திருத்தம்-செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 20/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:—“பிரிவு 2 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”:

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment—

“ In the proposed new section 72-A (1) delete the words ‘ by notification ’ and insert the words ‘ with the consent of the Panchayat concerned ’.”

The amendment was duly seconded.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய இந்த திருத்தத்தைப்பற்றி மிக விரிவாக, தெளிவாக இந்த அவையிலே பேசப்பட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இதிலே அரசியல் நோக்கம் எதுவும் இல்லை, நண்பர் இராமமூர்த்தி அப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரத்தைத் தந்தாலும்கூட இதிலேகூட நாங்கள் தான் வெற்றிபெறுகிறோம் ஆகவே அரசியல் நோக்கமில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒன்று நிச்சயமாகிவிட்டது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையிலும் அரசியல் ரீதியாக பிரிந்து விட்டன, நடைபெற்றுவிட்டன என்ற நிலைமையை விளக்கிவிட்டது. எனவே மசோதாவிலே உள்ள வழி அமைப்புகள் இந்த மசோதா அரசாங்கத்திற்கு தருகிற அதிகாரங்கள் அரசியல் நோக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கு வழிசெய்கிறது.

பயன்படுத்தவில்லை என்றால் அது வேறு. இந்த அரசாங்கத் தோடு, ஆட்சியோடு கருத்துவேறுபட்டு அரசியல் ரீதியாக வேறு படுகின்றவர்கள் அதிகாரத்தில் உள்ளபஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்த வரையிலும் மற்றப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தருகின்ற சலுகைகளைத் தவிர்த்து அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களை நடத்தமுடியும் என்ற அளவிலே அதிக அதிகாரத்தை இந்த மசோதாவின் அங்கம் அரசாங்கத்திற்கு அளிக்கிறது. பயன்படுத்த மாட்டோம் என்பது உறுதியே தவிர, பயன்படுத்தப்பட்டால் அதைத் தடுப்பதற்கான நிலைமைகள் இல்லை. ஆகவே “பை நோடிபிகேஷன்” என்று இருப்பதைவிட அந்த அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் அனுமதியோடு அவற்றைக் கலந்துகொண்டு ஒப்புதலோடு, அனுமதியோடு நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் எந்த விதமான ஆட்சேபமையும் இருக்கமுடியாது. பஞ்சாயத்துக்களை கலந்தாலோசித்து நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வது என்பது சாலப் பொருந்தும்.

பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் சொந்தமான காடுகளையும் புறம்போக்கு நிலங்களையும் எடுத்துக்கொள்வதிலே என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த கொறடா அவர்கள், திரு. வியாகம் அவர்கள், தெளிவாகச் சொன்னார்கள். சில திட்டங்கள் வகுக்கிறோம், அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவோ அல்லது ஆரம்பித்தவுடனே சில நேரங்களிலே கைவிடப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்குப்பிறகு அந்த இடத்தை எப்படிப் பஞ்சாயத்திலே சேர்ப்பது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எல்லைக்கோடுகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரையறுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து எல்லைகளுக்குள் நிலத்தை அரசு தன்னிச்சையாக எடுத்துக்கொள்வது என்பது எப்படிச் சரியாகும். இது எல்லாம் அவர்கள் அதிகாரத்தின்கீழ் உள்ளது என்று எல்லையொன்றைக் கொடுத்து விட்டு அந்த எல்லைக் குட்பட்ட பகுதியை நாமே எடுத்துக்கொள்வது ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்தாது. எனவே பஞ்சாயத்துக்களின் அனுமதியோடு நிலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவும், காடுகளை எடுத்துக்கொள்ளவுமாக இருக்கக்கூடிய முறைதான் சாலப் பொருத்தமாகும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முன்னமேயே தெளிவாக்கியபடி மக்களுக்கு உதவிசெய்வதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகின்ற மசோதாதான் இது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம்கூடக் கேட்டேன், பொதுமக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 5]

சட்டம் என்று சொல்கிறார்களே என்றுகூடக் கேட்டேன். எனவே எந்த விதமான உள்நோக்கமும் கற்பிக்க வேண்டியதில்லை. பஞ்சாயத்துக்களின் அனுமதியைப் பெறவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டாலே இந்தச் சட்டத்தினுடைய பயன் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அவர்களுடைய சம்மதத்தை வாங்கி எப்படிச் செய்ய முடியும்? பஞ்சாயத்துத் தகராறுகளுக்குள்ளே அரசாங்கமும் சேர்ந்துகொள்வது சரியல்ல. பொதுமக்களின் தேவையைப் பொறுத்து அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றைத்தான் ஒடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெளிவாக இருக்கிறது.

பப்ளிக் பர்பஸ் என்ற வார்த்தைகளுக்கு நம்முடைய உயர்நீதி மன்றங்கள் ஏராளமான விளக்கங்கள் தந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்கள் சொன்ன நல்ல யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு, பப்ளிக் பர்பஸ் என்று தீர்மானிக்க விதிமுறைகள் வகுக்கப்படும். இப் பொழுதுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னதைப்போல அரசாங்க நிலத்தைக் கொடுக்கக்கூட பஞ்சாயத்தை ஆலோசனை கேட்கிறோம். நம்முடைய விதிமுறைகள், இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வகுக்கப்படும்பொழுது பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய நான் உறுதி தருகிறேன். ஆகவே, அந்த முறையிலே பஞ்சாயத்தைக் கலக்கலாம் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்யலாமே தவிர, பஞ்சாயத்துக்களின் சம்மதத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அது இந்தக் காலத்திலே நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆகவே, அதை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் கூறிய உண்மைப்பொருளை, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற பொருளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, விதிமுறைகளை இயற்றும்பொழுது, பப்ளிக் பர்பஸ் என்று நிர்ணயிக்கும் பொழுது, அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து கருத்தை அறியவும், விதிமுறைகளை வகுத்துக்கொள்ளவும் செய்யலாம். எனவே, அந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I am thankful to the Hon. Minister for his assurance and in view of his assurance I do not press my amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 3 மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

1970 செப்டம்பர் 5]

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment—

“ In clause 3, omit the words ‘ one rupee and ’.”

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, செஸ் வரி விதிப்பதற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் அளவிலே தற்போதைய வரிவிதிப்பு அரசாங்க மசோதாவின்படி 1 ரூபாய் 50 காசு என்று இருப்பதை 50 பைசாவாகக் குறைப்பதற்கு வழி செய்யும் வகையிலே அமைந்திருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்திற்கு ஆரம்பத்திலேயே அமைச்சரவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, இந்த வரிவிதிப்பைப் பொறுத்தவரையிலே, பஞ்சாயத்துக்கள் இந்த அளவிற்குத்தான் என்னும் உச்சவரம்பே தவிர இதற்குக் குறைத்து அவர்கள் வரிவிதிக்கும் சூழ்நிலையை யாரும் தடுத்துவிட முடியாது. ஆகவே, இது உச்சவரம்பே தவிர குறைவாக வரிவிதிப்பதற்கும் வழிவகையிருக்கிறது, பஞ்சாயத்துக்கள் அதைச் செய்துகொள்ளலாம் என்ற நிலையைச் சொன்னார்கள்.

இன்னொன்றும் சொன்னார்கள், ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரிவிதிப்பின்படி, இந்த என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் 18 கோடியே 99 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு இந்த அரசு ஏற்கெனவே சர்சாஜ் என்று வசூலித்த பணத்தைத் திரும்பத் தர வேண்டியிருக்கும் என்று.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: மொத்தத்திலே 60-வது வருஷத்திலிருந்து 70-வது ஆண்டு வரையிலும் செஸ் விதிப்பின்மூலம் 18.99 கோடி ரூபாய், தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய வரிவிதிப்பின்படி, என்னுடைய இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால் ஹைக்கோர்ட்டின் உத்தரவுப்பிரகாரம் இந்தத் தொகையைத் திருப்பித்தர வேண்டியிருக்கும். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதற்கு ஈடாக மானியத் தொகை கெடுத்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது இவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. லோகல் வருமானத்தை ஈடுகட்ட மானியம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் இவ்வாறு செய்ய வேண்டிய நிலையிருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: ஆகவே, ஒருவேளை என்னுடைய திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் இந்த மொத்தத்தொகையிலே ஓரளவிற்குக் குறையலாம். மொத்தத்தையும் திருப்பித்தர வேண்டிய நிலையேற்படுவதை இந்த மசோதாவிலே தடுக்க வழிவகைகளைச் செய்வதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே உச்ச வரம்பாக ஒன்றரை ரூபாயாக வைத்திருக்க வேண்டுமாவென்பதை அரசு மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த உச்சவரம்பைப் பொறுத்தவரையிலும் 1½ ரூபாய்தானே தவிர, இதிலே கட்டாயம் ஏதுமில்லை, குறைவாகப் பஞ்சாயத்துக்கள் இந்த வரிவிதிப்பைச் செய்யலாம் என்று அமைச்சரவர்கள் உறுதி

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 செப்டம்பர் 5]

யாகச் சொன்னாலும்கூட இன்றைக்கு நடைமுறையிலே பார்க்கும் பொழுது, பல பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றங்கள், அதிகாரப் பூர்வமாக நிர்ப்பந்திக்கப்படவில்லையென்றாலும்கூட, மறைமுகமாக அவை இந்த வரிவிதிப்பை உயர்த்த வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படும் நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது.

உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்திலேயிருக்கும் எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், 1 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இந்த வரிவிதிப்பை விதிக்கக்கூடாது என்ற மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதிகபட்சமான வரிவிதிப்பாக 1 ரூபாய் என்று இன்று எல்லாப் பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றங்களிலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றத்தின் வரிவிதிப்பு என்றாலும்கூட, அந்தத் தீர்மானம் எப்படி, எந்தச் சூழ்நிலையில் இயற்றப்பட்டது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு அவசரம் அவசரமாக, பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களுக்கு முன்பு நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது தெரியும். செஸ் வரி விதிப்பதன் மூலம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வருமானம் கிடைக்கிறது, பஞ்சாயத்துக்கள் நடைபெறுகிறது என்றாலும்கூட, வரி விதிப்பது என்பது அங்கு இருக்கின்ற நிலச்சுவான்தார்களுக்கு, நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் விதிக்கப்பட வேண்டுமா என்பதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வரி விதிப்பதைப் பலமுறையிலே செய்யலாம். ஆனால் நிலத்தின் மீது மட்டும் விதிப்பது சிறு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் முறையாகாது. உச்சவரம்பாக இவ்வளவுதான் வரிவிதிக்கலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினாலும்கூட, பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இதை உயர்த்தித் தாருங்கள் என்று கோட்டாட்சித் தலைவரோ, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ கேட்கக்கூடிய நிலையேற்படும். பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், கோட்டாட்சித் தலைவர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆகியவர்களுக்குமிடையில் உள்ள உறவு முறைகளின்படி ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துப்போகாத நிலையில் பஞ்சாயத்துக்கள் சரியான முறையில் இயங்க முடியுமா? எனவே, கோட்டாட்சித் தலைவரோ, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ, வரியை உயர்த்துங்கள் என்ற கோரிக்கையை வைக்கும்நேரத்தில், அதை மறுக்கும் நிலையில் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களோ, அல்லது பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றங்களோ இருக்க முடியாது. ஆகவே, அந்தச் சூழ்நிலையில் மறைமுகமாக, விவசாயிகளின்மீது வரி உயர்ந்துவிடும்.

அதுமட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைப்பொறுத்தவரையில் இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த செஸ் சர்சார்ஜ் என்பது எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் விதிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அடிப்படை நிலத்தீர்வையாக ரூபாய் ஒன்று என்று ஏற்கெனவே வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு அடிஷனல் லேண்ட் ரெவின்யூ என்று ஒரு ரூபாயாக வரி விதிக்குமுன் 50 காசு என்று விதித்திருக்கிறோம். அதற்கும் பிறகு லோகல் செஸ் என்று 45 பைசா வரிவிதிப்பும் செய்திருக்கிறோம். இதனால் இன்று ஒரு ரூபாய் 95 காசு என்று விவசாயி சர்சார்ஜ் அளவிலே கட்டும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடுகூட இந்தப் புதிய வரிவிதிப்பு

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

செய்வதன்மூலம் கூடுதலாக 1 ரூபாய் 50 காசு விதிக்கும் நிலை ஏற்பட்
டால் மொத்தமாக 1 ரூபாய் லேண்ட் ரெவின்யூ செலுத்தும்
விவசாயி 3 ரூபாய் 45 காசு என்ற அளவிற்குக் கட்ட வேண்டியிருக்
கும். அத்தகைய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுவார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த செஸ் என்பது விதிக்கப்படும் நேரத்தில்
நியாயமான அடிப்படையிலே விதிக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவு
மில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர
விரும்புகிறேன். இந்த சர்சார்ஜ் என்பது It cannot be more than
the local cess என்பதாக டெஃப்னிஷனில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
சர்சார்ஜ் என்பதற்கான டெஃப்னிஷனில் பொறுத்தவரையிலே,
'it is an over charge beyond what is just and right.' என்றுதான்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, லோகல் செஸ்ஸைவிட இது எந்த
அளவிற்கு அதிகமாக விதிப்பது என்ற நியாயமான அடிப்படையிலே
1½ ரூபாய் அடங்கவில்லை என்பதைச் சொல்லி, இந்த நிலைமைகளை
எடுத்துப்பார்க்கும் நேரத்திலே, இந்த வரி உயர்வு என்ற நிலைமை
விவசாயிகள்மீதுதான் திரும்பத் திரும்பச் செய்யப்பட வேண்டுமா,
பஞ்சாயத்திற்கு உள்ளடங்கிய மற்றவர்கள் இல்லையா? ஏன்
விவசாயிகளின் நிலத்தின்மீது வரியை உயர்த்துவதற்கான வாய்ப்பை
ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்? இது உடனடியாக அமல்படுத்தப்
படவில்லையென்றாலும்கூட, அதற்கான வாய்ப்பிற்கு நாம் ஏன்
துணையாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தக் காரணங்
களுக்காக 50 பைசாவாக இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கூறி,
என்னுடைய திருத்தத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, இதுபற்றி
நான் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன்.
ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மிகுந்த அதிகாரம் வேண்டும், அதிகாரம்
வேண்டுமென்று தங்களுடைய வாதத்திலே கூறிக்கொண்டுவரும்
உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களே, அவைகளுக்கு இப்படிப்
பட்ட அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் துஷ்பிரயோகம் செய்வார்களே
என்று பேசுகின்ற விந்தையான காட்சியை இப்பொழுது நான் பார்த்
தேன். நான்கொடுத்த புள்ளிவிவரத்திலே எவ்வளவு வேண்டுமானா
லும் மேல் வரி விதிக்கலாம் என்ற நிலையிலேயும், 108 இடங்களில் 50
காசுகள்தான் விதித்திருக்கிறது.

இது அவர்கள் விருப்பப்படி செய்கின்ற ஒன்றாகும். இதன்மூலம்
ஈட்டு மானியம் வேறு அரசாங்கத்திடம் இருந்து கிடைக்கிறது.
இதிலே கொடுக்கப்பட்ட வாதமே தவறு. இதிலே கட்டாயப்படுத்த
வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்ளு
கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: Sir, I do not press my amendment.

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்
பட்டது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்
பட்டது.

[1970 செப்டம்பர் 5]

பிரிவு 5

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :—

“பிரிவு 5 மசோதாவின் உரியப் பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment—

“In the proposed new section 131, in line 25 after the words ‘in the Panchayat Development Block’ add the following ‘and such account shall be based on the consultation and recommendation with the Panchayat Union Council’.”

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, கிராமப் புற சாலைகளுக்கான அரசு மானியத்தைப் பொறுத்த வரையிலே எந்த முறையில் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கான கருத்துக்களை அமைச்சர் அவர்களும், இந்த விவாதத்திலே பங்கேற்ற உறுப்பினர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்கு ஆதரவு தருகின்ற முறையில் என்னுடைய திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு சாலை மானியத்தை வழங்குகின்ற நேரத்தில் சாலைகளின் நீளத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுவதோடு அதன் தரம் அல்லது தன்மையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தன்மை என்ற நிலைமையைக் கணக்கிடும்போது பலவித சிக்கல்களும், சங்கடங்களும் ஏற்படும். சற்று முன்பு விவாதித்தபோது சொன்ன அதே நிலைமைகள் இந்த மானியத்தை வழங்குவதிலும் ஏற்படும் நிலைமை நிறைய இருக்கிறது. இது ஏறத்தாழ நான் முன்னே சொன்ன வாதத்திற்குப் பொருந்திய ஒன்றாக இருக்கிறது. முன்பு அமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதியை இதற்கும் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பாதை மானியத்தைப் பொறுத்தவரை 1—4—1967-லேயே எந்தெந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன வகையில் பாதைகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பொறியாளர் துணை கொண்டு நிர்ணயிக்கப்படுகிறதேதவிர வேறல்ல. இந்த ஆண்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் எவ்வளவு அதிகமாக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தைச் சொல்லும்போது சென்ற ஆண்டை விட ரூ. 10,24,000 அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது டெல்டாயிக் ஏரியாவா, ஹில் ஏரியாவா, பளையின்ஸா என்பதையெல்லாம் பொறியாளர்கள் நிர்ணயிக்கிறார்களேதவிர, தனிப்பட்ட முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியம் செய்வதல்ல. இதிலே தவறு ஏதும் நிகழும் தன்மை இருக்காது என்பதால் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : Sir I do not press my amendment.

1970 செப்டம்பர் 5]

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 5 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 6 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 1

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :—

“பிரிவு 1 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. RAMAMURTHI: Sir, in view of the discussion that has taken place before this House, I do not intend moving my amendments.

பிரிவு 1 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாவது திருத்தம்—செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/70) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதா எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது இதன் மீதான விவாதத்தில் பல்வேறு அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர் அவர்களும் பங்கு கொண்ட முறையிலேயே தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுகின்ற இந்தக் கட்டத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ளுவதெல்லாம் இங்கு விவாதங்கள் நடந்த அடிப்படையில் உறுப்பினர்களுடைய அச்சத்தைப் போக்கும் வகையிலும், பாதகமான சூழ்நிலைகள் ஏற்படாது என்ற வகையிலும் அமைச்சர் அவர்கள் சில உறுதிமொழிகளை அளித்தார்கள். இதைச் செயல்படுத்தும் நேரத்தில் இவற்றை எல்லாம் மனதில் கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாவது திருத்தம்—செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/70) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது: